

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Ondřeje Bartoše a Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **V. S.**, státní příslušnost Moldavsko
zastoupen advokátkou Mgr. Veronikou Oliva
sídlem Břetislavova 63, 537 03 Chrudim

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, IČ 00007064
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2023, č. j. OAM-17290-16/ZR-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím označeným shora zrušil žalobci platnost povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty dle ust. § 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46e odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a

současně stanovil lhůtu k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí dle § 46e odst. 2 téhož zákona.

2. Žalovaný rozhodl o zrušení platnosti zaměstnanecké karty s odkazem na skutečnost, že Okresní soud v Chrudimi trestním příkazem ze dne 13. 9. 2022, č. j. X, uznal žalobce vinným z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Tohoto přečinu se dopustil tím, že dne 7. 5. 2022 v době okolo 18:30 hodin řídil u obce X motocykl zn. Kawasaki, přičemž havaroval, způsobil si vážné zranění a v jeho krvi se nacházelo 1,69 promile alkoholu.

II. Žalobní body

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v rozhodném znění (dále jen „s.ř.s.“) ve spojení s ust. § 172 zákona o pobytu cizinců. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.
4. Žalobce v žalobě uvedl, že podmínka pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty stanovená zákonem byla bezpochyby splněna. Poukázal však na judikaturu správních soudů, především pak Nejvyššího správního soudu, ze které plyne nesprávnost názoru žalovaného, že nebyl povinen se v napadeném rozhodnutí zabývat přiměřeností dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.
5. Dále žalobce vznesl řadu argumentů, proč má za to, že v jeho případě napadené rozhodnutí takovým zásahem je. Na území ČR žije se svou manželkou a svým nezletilým synem. Po celou dobu je zaměstnán v témže zaměstnání u společnosti Kovolis Hedvikov a.s., kde od roku 2018 pracuje i manželka žalobce, oba vykazují výborné pracovní výsledky. Syn na území ČR nastoupil do 1. třídy, nyní v téže základní škole navštěvuje 4. třídu. Koncem roku 2021 si rodina pořídila vlastní bydlení, uzavřeli smlouvu o hypotečním úvěru a pořídili si bytovou jednotku v obci X. Ve své vlasti nemá žalobce žádné zázemí. V případě zamítnutí žaloby ztratí žalobce schopnost poskytovat výživu svým blízkým, ztratí kontakt se svými nejbližšími, kteří jsou na něj velmi fixováni, syn se blíží pubertálnímu věku, kdy je přítomnost otce v rodině zásadní. Za situace, kdy průměrná mzda v jeho vlasti činí v přepočtu zhruba 2 000 Kč měsíčně, bude pro žalobce a jeho rodinu nemožné řádně hradit splátky hypotéky a rodina se tak dostane do obrovských existenčních potíží. Žalobce též poukázal na dokumenty, které v průběhu správního řízení doložil žalovanému.
6. Nadto žalobce poukázal na to, že proběhlé trestní řízení a trest, který mu byl uložen, jsou pro něj dostatečným ponaučením, nyní je abstinentem, v současné době tak nepředstavuje skutečné, aktuální a závažné ohrožení bezpečnosti našeho státu.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, některé argumenty zopakoval a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
8. Dále žalovaný podotkl, že chování žalobce na území ČR vykazuje znaky recidivy ve vztahu k řízení motorových vozidel pod vlivem alkoholu, nelze tak vyloučit, že se takové protiprávní jednání bude ze strany žalobce opakovat. Pokud žalobce jinak řádně plní své

povinnosti a je vzorným pracovníkem, nelze to považovat za mimořádnost, která by měla sílu ovlivnit rozhodování žalovaného, neboť se jedná o povinnosti každého cizince.

IV. Posouzení věci soudem

9. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
10. Žaloba není důvodná.
11. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že *ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.*
12. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí, že *ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.*
13. Podle § 174a odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců platí, že *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.*
14. Soud předně s ohledem na jednoznačnou strukturu napadeného rozhodnutí a s ohledem na podloženost a převážnou přesvědčivost závěrů žalovaného uvádí, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto bude soud níže odkazovat na odůvodnění napadeného rozhodnutí [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47].

IV.a. Zjištění ze správního spisu

15. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce pobýval na území ČR nepřetržitě od roku 2016, naposledy na základě zaměstnanecké karty s platností do 5. 5. 2024.
16. Okresní soud v Chrudimi trestním příkazem ze dne 13. 9. 2022, č. j. X, uznal žalobce vinným z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Žalobce totiž dne 7. 5. 2022 řídil, aniž by byl držitelem příslušného řidičského oprávnění, a aniž by měl nasazenou přilbu, motocykl, a to po předchozím požití alkoholu. Jelikož nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem motocyklu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, při projíždění zatáčky najel na krajnici a havaroval do silničního příkopu, po nárazu byl on i jeho spolujezdec odhozen do příkopu, motocykl několikrát rotoval kolem své osy a zastavil se na komunikaci opodál. Žalobce utrpěl mnohočetné tržné rány v obličeji, zlomeniny některých obličejových kostí, zlomeninu distálního radia vpravo, uražení části zubů, byl hospitalizován do 3. 6. 2022. Spolujezdec zraněn nebyl. Dechovou zkouškou bylo v dechu

žalobce krátce po spáchání trestného činu naměřeno 1,69 promile alkoholu. Za to byl žalobci uložen peněžitý trest 100 deních sazeb ve výši 500 Kč, v celkové výměře 50 000 Kč.

17. Žalovaný také zjistil z výpisu z evidenční karty řidiče k osobě žalobce, že mu byla dříve příkazem Městského úřadu v Chrudimi uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel, neboť řídil vozidlo po požití alkoholu, bylo mu naměřeno 0,37 promile alkoholu.
18. Žalovaný dne 7. 10. 2022 zahájil s žalobcem řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty. V průběhu správního řízení žalobce doručil žalovanému vyjádření, v němž uvedl svou podstatou stejná tvrzení ke své rodinné a majetkové situaci jako v žalobě. Nadto žalobce uvedl, že on ani jeho manželka nemají problémy ani se svými sousedy, ani s kolegy či nadřízenými z práce. Všichni je hodnotí jako spolehlivé tiché osoby. Kromě hypotečního úvěru ve výši 2 359 381 Kč s měsíční splátkou ve výši 6 530 Kč, který splácí se svou manželkou, je zavázán splácet také spotřebitelský úvěr ve výši 150 904 Kč s měsíční splátkou ve výši 3 223 Kč. Řádně hradí uložený peněžitý trest.
19. Ke svému vyjádření žalobce doložil vyjádření svého spolupracovníka a svého souseda a pracovní posudky vypracované společností Kovelis Hedvikov, které hodnotí žalobce a jeho manželku velmi kladně. Doložil také části dvou smluv o úvěru, uzavřených se společností Česká spořitelna, a.s., mobilní výpisy z účtu z různých období, vztahující se ke splátkám obou úvěrů a dvě poštovní poukázky, jimiž bylo poukázáno v říjnu a listopadu 2022 na účet Okresního soudu v Chrudimi 5 000 Kč. Dále doložil potvrzení základní školy v X, podle něhož je syn žalobce trvale žákem této školy.
20. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce byl odsouzen za úmyslný trestný čin, proto je splněna zákonná podmínka pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Žalovanému nepřislušelo zabývat se dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Zároveň žalovaný uvedl, že žalobce je dospělý a zaopatřený. Na území ČR pobývá na základě zaměstnanecké karty manželka žalobce, C. A. a nezletilý syn žalobce, S. S., nar. X, a to na základě dlouhodobého pobytu za účelem sloučení rodiny od roku 2018. Všechny osoby jsou občané Moldavska, mohou ve společném soužití pokračovat v domovském státě. Profese žalobce není natolik speciální, aby byla vázána výhradně na pobyt v ČR, v zemi původu či v jiné zemi evropského hospodářského prostoru si může najít zaměstnání odpovídající jeho kvalifikaci. S ohledem na délku pobytu na území ČR nemohou být jeho vazby na zemi původu zpřetrhány.
21. Žalovaný také podotkl, že Úmluva o právech dítěte předpokládá, že k oddělení rodičů od dítěte může dojít a pro takovou situaci požaduje zabezpečit pravidelné osobní kontakty. Obecně je sice v nejlepším zájmu dítěte, aby vyrůstalo v harmonické rodině s oběma rodiči, pokud se však jeden z rodičů dopustil natolik protiprávního jednání, že za něj byl pravomocně odsouzen, je možné do tohoto zájmu zasáhnout a částečně jej omezit tím, že nebude žít ve společné domácnosti s tím rodičem, který se trestné činnosti dopustil. Přitom nezletilý není závislý na výlučné péči žalobce. Zrušení zaměstnanecké karty není vyhoštěním, žalobce nemá zakázán další pobyt na území ČR.

IV.b. Posouzení přiměřenosti napadeného rozhodnutí

22. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Podmínka pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty stanovená

ve shora citovaných usneseních zákona o pobytu cizinců tak byla bezpochyby splněna. Jádrem žalobní argumentace spočívá v tvrzení žalobce, že napadené rozhodnutí bude mít nepřiměřené dopady do jeho soukromého a rodinného života.

23. Soud předně připomíná, že posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí není omezeno pouze na ta rozhodnutí, u kterých to zákon o pobytu cizinců výslovně stanoví. Povinnost zvážit přiměřenost dopadu každého rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince vyplývá přímo z Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, která má přednost před zákonem (srov. rozsudky NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 Azs 96/2015-30, a ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018-30). Nejvyšší správní soud proto dovodil, že přiměřenost dopadů rozhodnutí je třeba posuzovat například v případě zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu nebo v případě zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 Azs 352/2019-33, a ze dne 30. 4. 2020, č. j. 1 Azs 23/2020-36). Ke stejnému závěru je třeba dospět i v nyní souzené věci.
24. Žalovaný ve svém rozhodnutí na jednu stranu konstatoval, že mu nepřísluší zabývat se dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, neboť podle § 174a odst. 3 zákona o pobytu cizinců správní orgán posuzuje přiměřenost takových dopadů rozhodnutí pouze v případech, kdy mu to zákon stanoví (v tom je třeba korigovat právní názor žalovaného – viz bod 20 shora). Na druhou stranu žalovaný následně zhodnocení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí fakticky provedl.
25. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že se žalovaný zabýval především povahou a závažností jednání, kterého se na území ČR žalobce dopustil, délkou pobytu žalobce na území ČR, jeho věkem, rodinnými vztahy, ekonomickými poměry, vztahy žalobce na ČR i na jeho domovský stát, tedy většinou kritérií, demonstrativně vyjmenovaných v ust. § 174a odst. 1 věta první zákona o pobytu cizinců. Soud na tomto místě připomíná, že správní orgán nemusí v rozhodnutí výslovně vyjmenovat všechna kritéria, uvedená v tomto ustanovení a předjímat u nich případný dopad na rozhodnutí. Postačí výslovně zohlednit důvody, které jsou v daném případě specifické (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 71/2019-32, bod 25). Žalovaný neopomněl definovat nejlepší zájem dítěte – nezletilého syna žalobce a s ohledem na takto vymezený zájem posoudit přiměřenost zásahu do tohoto zájmu (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 4. 2020, sp. zn. IV. ÚS 950/19 a rozsudek NSS ze dne 11. 11. 2022, č. j. 5 Azs 230/2020-43).
26. Jak je zřejmé ze shora uvedeného, žalobní argumentace se v podstatném kryje s argumentací, kterou žalobce již vznesl ve svém vyjádření, které v průběhu správního řízení zaslal žalovanému. Ten se argumentům žalobce podrobně věnoval v napadeném rozhodnutí. Soud považuje míru, v jaké se žalovaný věnoval jednotlivým aspektům soukromého a rodinného života žalobce, za adekvátní. Soud závěrům žalovaného nemá co vytknout, proto na odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o posouzení přiměřenosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k soukromému a rodinnému životu žalobce, odkazuje a k jednotlivým aspektům soukromého a rodinného života žalobce zdůrazňuje následující.

K pobytu nezletilého syna a manželky žalobce na území ČR

27. Zásadní skutečností, kterou žalobce uváděl a jež by mohla za určitých okolností zakládat nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, je, že na území ČR pobývá nezletilý syn žalobce. Žalovaný správně podotkl, že nejlepším zájmem nezletilého syna žalobce nepochybně je, aby vyrůstal v harmonické rodině s oběma rodiči. „Být spolu“ znamená pro rodiče a jeho dítě jeden ze základních prvků rodinného života. V zájmu dítěte zpravidla je, aby bylo v péči obou rodičů, kde každý z nich poskytuje dítěti láskyplnou péči a každý svým dílem přispívá k osobnostnímu vývoji dítěte (srov. nález Ústavního soudu ze dne 22. 12. 2020, sp. zn. IV. ÚS 2611/20). Rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz>, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a správních soudů na <http://vyhledavac.nssoud.cz>.
28. Čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte stanoví, že zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány. Při jakékoli činnosti týkající se nezletilého dítěte, včetně soudního rozhodování, je tedy nutné nejlepší zájem dítěte zohlednit. Rozhodovací proces musí zahrnovat posouzení možného dopadu (negativního či pozitivního) rozhodnutí na dotčené dítě. Například v případě trestního řízení Ústavní soud vytkl obecnému soudu, že v odůvodnění odsuzujícího rozsudku nevysvětlil, proč právě v daném případě musí nejlepší zájmy dítěte (nezletilého syna stěžovatele) ustoupit nutnosti uložit stěžovateli nepodmíněný trest odnětí svobody (srov. nález Ústavního soudu ze dne 7. 8. 2017, sp. zn. II. ÚS 2027/17).
29. Z uvedeného vyplývá, že zásah do nejlepšího zájmu dítěte, spočívajícího v zájmu dítěte na tom, aby vyrůstalo s oběma rodiči, je možný (není vyloučeno ani to, aby byl rodiči nezletilého dítěte uložen nepodmíněný trest odnětí svobody), je však třeba vážit, zda je takový zásah přiměřený okolnostem věci. Z odůvodnění rozhodnutí, kterým k zásahu do takového zájmu dítěte dochází, pak musí být zřejmé, z jakých důvodů lze zásah do nejlepšího zájmu dítěte považovat za přiměřený.
30. V souzené věci je třeba přihlídnout k tomu, že na území ČR pobývá patrně na základě zaměstnanecké karty manželka žalobce a zároveň matka nezletilého syna žalobce, která může o nezletilého syna žalobce na území ČR pečovat. Ze správního spisu se nepodává jakákoli skutečnost, která by značila překážku v péči o nezletilého syna žalobce ze strany manželky žalobce.
31. Přihlídnout je třeba dále k tomu, že v důsledku napadeného rozhodnutí nebude žalobci zabráněno ve styku s jeho nezletilým synem. Rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty není správním vyhoštěním, které znamená nemožnost získat v době vyhoštění oprávnění k pobytu na území ČR, po splnění zákonem stanovených podmínek si tedy žalobce bude moci podat novou žádost o zaměstnaneckou kartu, případně o jiný pobytový titul v ČR. Pokud je žalobce držitelem cestovního dokladu s biometrickými údaji, může opakovaně pobývat na území ČR nepřetržitě až 3 měsíce na základě smlouvy o vízové liberalizaci mezi státy EU a Moldavskem. Žalobce tak může udržovat kontakt se svým nezletilým synem a manželkou i nadále v ČR, pokud tito na území ČR setrvají.
32. Jak žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, také Úmluva o právech dítěte počítá s oddělením dítěte od rodičů. Čl. 9 Úmluvy o právech dítěte počítá s oddělením dítěte od rodičů z rozhodnutí příslušných orgánů státu a na základě platného práva, a to za situace, kdy je zachováno právo dítěte na pravidelné osobní kontakty s oběma rodiči. Soud

nezpochybňuje významnou roli otce ve výchově dítěte, zvláště ve věku syna žalobce. Je však třeba si uvědomit, že žalobce byl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin, který nelze považovat za bagatelní, neboť mohl mít vážné následky na životě, zdraví a majetku jiných osob. Žalobce přitom může udržovat kontakt se svým synem na základě pobytových oprávnění tak, jak soud shora uvedl.

33. Žalobce ani netvrdí, že by manželka či nezletilý syn žalobce získali občanství některého ze států Evropské unie, ze správního spisu se naopak podává, že všichni členové rodiny jsou zřejmě občané Moldavska. Jak žalovaný poznamenal, nezletilý syn žalobce navíc patrně strávil delší část svého života mimo území ČR. Ačkoli tedy nezletilý syn žalobce navštěvuje v ČR základní školu, a to od již od 1. třídy, nelze považovat za nemožné, že by manželka žalobce a jejich nezletilý syn mohli žalobce případně následovat do země původu žalobce.
34. Soud tedy na tomto místě shrnuje, že skutečnost, že na území ČR pobývá nezletilý syn žalobce a manželka žalobce, nezakládá sama o sobě nepřiměřenost zásahu napadeným rozhodnutím do soukromého a rodinného života žalobce. S ohledem na uvedené okolnosti nedojde v důsledku napadeného rozhodnutí k takovému zpřetrhání rodinných vazeb žalobce, aby bylo možno hovořit o nepřiměřeném zásahu do soukromého a rodinného života žalobce či o nepřiměřeném zásahu do nejlepšího zájmu nezletilého syna žalobce.

Ostatní aspekty života žalobce

35. Nepřiměřenost zásahu napadeným rozhodnutím do soukromého a rodinného života žalobce není založena ani ve spojení skutečnosti, že na území ČR pobývá manželka žalobce a jeho nezletilý syn, vůči nimž má žalobce vyživovací povinnost a toho, že v důsledku napadeného rozhodnutí žalobce pozbyde své aktuální zaměstnání v ČR. To ani s přihlédnutím k tomu, že je žalobce povinen hradit uvedené závazky a peněžitý trest, který mu byl uložen za spáchání shora uvedeného trestného činu.
36. Soud souhlasí se žalovaným, že profese, kterou žalobce na území ČR doposud vykonával, dle pracovního posudku zaměstnavatele žalobce profese operátora průmyslových zařízení a směnového zámečníka, není natolik specifická, že by nemělo být možné ji vykonávat v zemi původu žalobce či v jiném státě evropského hospodářského prostoru. Skutečnost, že žalobce a jeho manželka jsou ze strany svého zaměstnavatele a svého souseda hodnoceni pozitivně, tak nemá v souzené věci takový význam, jaký jí žalobce připisuje. Žalobce je v produktivním věku, z obsahu správního spisu se nepodává, že by měl jakékoli zdravotní potíže. Žalobce přitom pobýval na území ČR od roku 2016, lze se tak domnívat, že za tuto dobu zcela nepozbyl vazby k zemi svého původu.
37. Soud si je vědom, že v důsledku napadeného rozhodnutí mohou žalobci vzniknout jisté těžkosti, pokud jde o realizaci jeho soukromého a rodinného života a zajištění výdělečné činnosti takové, aby byl schopen hradit veškeré své závazky a finančně podporovat svou rodinu. Tyto těžkosti však nelze mít vzhledem k uvedeným skutečnostem za nepřekonatelné. Žalobce se na území ČR úmyslně dopustil závažného protiprávního jednání, kterým ohrozil život a zdraví jiných osob či mohl způsobit značnou škodu na majetku, neboť řídil osobní motorové vozidlo v podnapilém stavu a způsobil dopravní nehodu. V této souvislosti je tvrzení žalobce, že je nyní abstinents a do budoucna tak od něj nelze očekávat opakování uvedeného jednání, irelevantní. Možné nejzávažnější dopady

dopravní nehody by bylo velmi obtížné srovnávat s možným negativním dopadem do soukromého a rodinného života žalobce.

38. Soud podotýká, že pokud žalobce řídil motorové vozidlo po předchozím požití alkoholu v nikoli zanedbatelném množství, a to dokonce v relativně krátké době opakovaně, mohl být srozuměn s tím, že důsledky jeho protiprávního jednání ohrožují realizaci jeho soukromého a rodinného života a jeho další pobytové možnosti na území ČR. Jestliže žalobce úmyslný trestný čin spáchal dne 7. 5. 2022 a dne 7. 10. 2022 žalovaný zahájil řízení o zrušení zaměstnanecké karty žalobce, lze se domnívat, že žalobce měl dostatek prostoru, aby si uspořádal své poměry pro případ zrušení zaměstnanecké karty, aby tak byl v budoucnu schopen uhradit své závazky a finančně zajistit svou rodinu.
39. Za okolností uvedených shora soud s přihlédnutím k povaze a závažnosti žalobcem spáchané trestné činnosti nepovažuje zásah do soukromého a rodinného života žalobce a do nejlepšího zájmu nezletilého syna žalobce za nepřiměřený. Veřejný zájem na ochraně společnosti před protiprávním jednáním žalobce (a jeho možnými následky) převažuje nad tíhou dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.

V. Závěr a náklady řízení

40. Soud ze všech vyložených důvodů shledal žalobu proti napadenému rozhodnutí nedůvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
41. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>

Pardubice, 5. duben 2023

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu